

НАПРЪДЪ!

Ний сме дѣца славни
На славни бащи —
Развѣвай се знаме,
Побѣдно плюющи!...

На земята родна
Надѣждъ сме днесъ,
И нейното име
Ще бранимъ съсъ честъ! ..

Вижте ни душманъ!..
Васъ ще съкруши
Урата побѣдна
На наштѣ души!...

Кога на борбата
Проехти гласътъ,
Кога за отплата
Наслане[часть]...

Кръвъта въ насъ играе
На наштѣ бащи,
На челата наши
Храбростъта блѣщи...

Ний сме дѣца славни
На славни блищи!...
Развѣвай се знаме,
Побѣдно плюющи!...

Е. Пелин

Модерни басни.

МРАВЕЯТЬ.

Този непрокопсанникъ Щурецътъ, както по обикновено му, цѣло лѣто свири, пѣ, игра и забавлява разнородното население на полето. Като настѫпиха студовете Щурчето видѣ че костюмътъ му не е по сезона, и че нѣма скѫтано за зимата нито едно ж тнозърнце.

— Какво да правя? Ще ида при тия които тѣй много харесваха моите пѣсни и игри, които тѣй щедро хвалѣха моя музикална талантъ!

И Щурчето отиде при най богатия отъ всички тѣ обигатели на полето, при трудолюбивия Мравко.

— Чукъ, чукъ, чукъ, Господинъ Мравчо, смили се надъ менъ, дай ми динара да хапна, дай ми да се подслоня и изсуша.

Излѣзе Мравеятъ — богаташинътъ и сурово измърмори:

— Е, господинъ поете, ако ти бѣше работилъ и пестишъ прѣзъ лѣтото, като мене, а не да танцувашъ съ своето зелено палто, да пѣешъ и да се занимашъ съ разни фантазии, сега не би търгналъ да просишъ.

Богаташинътъ Мравей не каза дума повече, влѣзе вътре и тръщна вратата.

Трудолюбивия, добриятъ простакъ Червеятъ работи и се труди цѣло лѣто но нищо не можа да спечели. Господарътъ не му плати, съѣди го окрадохъ, на бѣти роднини помага. И толкова осиромашъ че дори нѣмаше дрѣха за да покрие голото си тѣло.

— Е, ще ида при Мравеятъ, той е богатъ ще помогне! — каза си бѣдния червей.

Случайно Мравеятъ седѣше прѣдъ вратата и правѣше смѣтка колко жито е събрали прѣзъ лѣтото.

— Моля ви се уважаю ми господинъ Мравею, виша, милостъ сте богатъ, смилите се на мене, помогнете ми!

Мравеятъ се ядоса и тупна съ кракъ. И макаръ да знаеше, че червеятъ е по големъ работникъ отъ него, каза:

— Какъ! Ти смѣешъ да се явявашъ прѣдъ мене голъ. Безсръмникъ! Да се измѣквашъ въ такъвъ видъ изъ земята и да идешъ при мене за милости! Маршъ, че те прѣбивамъ!

И Мравеятъ пропади бѣдния земленъ Червей.

Дъца! Разказахъ ви тая басня за да знаете, че скѫперникътъ, всъкога ще намери причина да откаже да помогне на своя близъкъ.

Е. Пелин